

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

UJ FOLYAM. IX. KÖTET.

12. SZÁM.

BUDAPEST, 1890. MÁRCZIUS 23.

Az öngyilkos öröksége.

Ép úgy mint máskor történt minden:
A fürdőt fölveré a zaj,
Lövés esett elzárt ajtónál,
És kél nyomán ijedt moraj.
A szolgálak betörték az ajtót;
— Késő! a jó ember halott;
Csak két himzett betű beszél:
B. B. — Nem lelnek más nyomot.

De másnap ráismernek rögtön,
S kél szájalom a hír nyomán:
B. B. — a bank főszámfejtője!
— Nem is lehetséges talán!
Talpig derék és pontos ember.
Igy ösmerték őt mindenütt;
Kilencz gyermek maradt utánna,
Bár biztosítva lételük.

A banknál rendben lelnek mindent,
Nincs híján egy hitvány garas;
Halomra koszorú s virág gyűl
S ravatalával egy-magas.
Már elbúcsúztatá a lelkész
S hintóra téve a halott;
Midőn a hír jár szájról-szájra:
«Gazember volt! Csalt és lopott!»

Nosza lerántják a virágot
S a fölrakott sok koszorút:
Gazember volt! legyen bűnéhez
Méltó ez az utolsó út.
És megdobálják sárral, kővel
Azt, a ki néma és halott;
— De minden kő a szívet éri
Annak, kit árván itt hagyott.

Kinek nincs része még a bűnben
S a bűnhődés mégis övé,
Kinek szívet a kő megvérzi,
A fájdalom bár megtöré.
— Nem csak más pénzét sikkasztotta,
De gyermeke becsületét,
S ha örökét is elkoboztuk,
A bűnhődésből -- ez elég!

J. Virág Béla.

A hadházi káposzta.

Debreczennek és az egész Hajdúságnak Hadház város a káposztás kertje. Terem is benne évente annyi káposzta, hogy országútat lehetne belőle csinálni Hadházától Debreczenig s még akkor is maradna elég. El is látják vele az egész környéket s még a bihariaknak is jutlatnak egy keveset, mert hát Biharban is szeretik a töltött káposztát. A böszörményiek el is keresztelték e miatt a hadháziakat *torzsásoknak*, a mi már csak azért is rájuk illik, mert minden ijja-fia olyan kemény nyakú magyar, mint mindenki, a kinek Debreczenben van a papája és nem Rómában. Ezek azonban nem is igen haragusznak a gúnyszóért a *törészekre*, a kikre meg onnan ragadt ez az elnevezés, mert a mint mondják, üres idejükben ürgeket fogdosnak törrel s mégpedig, mint a hogy a hadháziak hinni szeretik, csupán csak azért, hogy legyen egy kis húsok is ahhoz a káposztához, mit tőlük vásárolnak.

A ős beálltával, mikor a téli káposztát már leszüretelték, olyan karavánok indulnak a debreczeni heti vásárokra, hogy a káposztafejekkel megrakott szekerek eleje már a debreczeni földön jár s a vége még csak alig hagyta el a kertek alját. Mert hiába! a debreczeni ember télen át meg nem élhet káposzta nélkül. A kolbász és füstölt hús olyan a nélkül, mint a temetés harangszó nélkül; s hát még a disznótoros meg a mindeneknek koronája, a töltött káposzta, a mi előtt a német keresztet vet, a tót meg térdre borul!.....

Van is keletje a hadházi káposztának a debreczeni piacon, s nem is igen volt még rá eset, hogy valaki hiába szállította volna oda a terményét.

Azaz, hogy volt; egyszer még is volt. Régen történt az igaz, hanem még is megtörtént. A hadháziak ugyan tagadják, mert hát szörnyen restellik, hogy az a gonosz deák úgy felültette őket, hanem azért, ha a bíró elé vinnék a dolgot, tudom egyik se merné a hitére fogadni, hogy nem igaz.

Hát nekem így mesélték:

Abban az évben hamar köszöntött be a tél. András napjára már olyan hó esett, hogy beillett volna januárba is. Ha pedig a tél hamar áll be: a káposztára is annál hamarabb szükség van. Jönnek a disznótorok, névnapok, kézfogók, lakadalmak; ilyen alkalomra aztán minden gazdaasszony szereti, ha megértett már a hordókba taposott káposztája.

Csobán Péter uram, a leghíresebb káposztatermelő hadházi, kétszázad-magával állított be a debreczeni piacra. A Czegléd-utca végétől egész az elejéig tele volt hadházi szekerekkel, várva a vásár megkezdését. Nagyon jól sikerült abban az esztendőben a káposztaszüret s nagy nyereségre számítottak az atyáik.

Hiszzen úgy is lett volna, ha a nagykollegium huszadik coetusában lakozó gonosz diáknép nem vét épen azon a napon az ellen az iskolai szabály ellen, hogy tíz óra után, a ki bennlakó, ki ne maradjon,

mert ha a szenior vagy az esküdtdeák megcsipi, hát baj lesz Köpeczen! Vagy a *brúgótól** esik el vagy a Kalasné tiszteletesasszony ebédjétől vagy pedig kiteszik a szüret az ingyen bennlakásból, kivált ha másodsor és pláne harmadsor éretett hasonló kinnmaradáson.

De mintán a huszadik coetus lakói elkövelték azt a rettenetes nagy bünt, hogy még csak nem is éjfélkor, de még csak hajnalban sem gondoltak a hazamenetelre: ez lett okozója annak a históriának, a miről a hadháziak nem szeretnek beszélni.

Mert a gonosz deákcsoport, mikor Bánky bácsitól kiteszi a lábát az utcára, világért sem gondol arra, hogy bár már hajnalodik, most már szépen haza menjen. Előbb még le kell szedni egy pár czégerát a falról; meg kell rángatni egy pár csengő-húzó, nehogy a házi úr eselédjei nagyon mélyen aludjanak s aztán, ha tűz talál kiütni, hát bennéjjenek. Aztán meg mire való ez a lócza itt a ház alatt? mikor annak sokkal jobb helye van a coetus kályhájában. De bizony a Szilágyi fiskális sem haragszik meg, ha a czégtábláját kicserélik a Hola fiskáliséval; reggel annál többen fogják keresni. És itt a ház alatti kövezet, hogy meg van rongálva? Hej, az a városi tanács! Egy, kettő! fel kell szedni az utat vagy tíz ölnyire; legalább a gödrös helyen nem töri ki a nyakát az ember s aztán úgys újra csinálják.

S ha pedig még Szabolcsi Gyurka is közöttük van, a ki nélkül ugyan nem is történhetik lumpolás, mert gazdag gyerek, ő a kompánia pátrónusa: ne hagyj isten, hogy másnap reggelre fel ne forgassák az egész várost! Még az a legkevesebb, ha a gyümölcsáros kofát szekerstől együtt kivontatják a nagyerdő közepére.

Ez is az ő turfangos agyában termett.

A hatot ütötte a nagytemplom órája, mikor a huszadik coetus lakóit kikergette Bánky bácsi, hogy menjenek már a pokolba. A pokolba ugyan nem mentek, mert mi az ördögöt kerestek volna is ott, mikor ott úgy sem lehet meleg bort kapni, a mi pedig rettenetes módon jól esik ilyen viharos éj után, s mikor tudnivaló dolog, hogy jobbat sehol széles e hazában nem lehet kapni másutt, mint a Baloghné asszonyom koresmájában? Arra tartottak tehát lefelé.

A hadházi atyafiak kisebb-nagyobb csoportokba verődve, álldogáltak a szekerek körül. Csobán Péter uram pedig egy nagyobb kör előtt általános helyeslés között épen azon nézetének adott kifejezést, hogy hunczut a kormány, hunczut a fiskális és hunczut az adó-egzekutor.

A deáknép mellettök ment el s már-már majdnem betértek mindanyian özvegy Baloghnéhoz, mikor egyszerre csak Szabolcsi Gyurka hirtelen megáll s képtelen módon elkaczagja magát.

— Mi az hé! tán megkerültél?

— Hahaha!... majd megtudjátok. Hahaha! ilyet

* Az a *brúgó* pedig nem valami vonós hangszer, hanem egy kis kerek cipő, mit két napra kap a szegény deák.

még nem pipált Debreczen! — ezzel belenézett a bugyellárisába, — rendben van minden. Ez a heccz megér tiz forintot. Hát fiuk, akartok-e egy jót nevetni?

— Hogyne!?

— No hát lesz módokban. Hé, Bercezi és Guszti! ti maradjatok velem, ti többiek pedig csak menjetek be Baloghnéhoz. Aztán ide figyeljétek. Én vagyok a Perger zsidó ispánja, ti ketten pedig az irnokaim. Lesz tréfa, csak ügyesen viselkedjétek.

Csobán Péter uram pedig ezalatt az adó-egzekutorról rátért már a kisbíróra is. Mind hunczut, mert mind a szegény nép zsirján élődik.

— Bizony, hallja kelmed, igaza van, — szólott közbelépve Szabolesi Gyurka — hunczut az egész világ, s ha nem hinnék el, hát majd tapasztalni fogják valaha, talán még ma is... Hanem adjon isten jó reggelt!

— Adjon isten jó reggelt, tekintetes uram, — válaszolt Csobán gazda, — bizony csak igazsága van. Nincs azóta igazsága a szegény embernek, hogy az a setét dolog történt Világoson!... Miben lehetünk szolgálatjára?

— Hát egy kis káposztára volna szüksége az uraságnak; abban járnék erre.

— Tessék csak errébb kerülni; mennyi kéne? Szolgálunk.

— Kegyetlen sok kell ám nekünk!

— Antúl jobb! Hál' istennek elég termett a hadházi határon. Hát oszt' mennyi?

— Mondom: rengeteg sok; ötvenezer, százezer; a mennyi csak van!

— Ttyhü az irgalmát! — kiáltott fel kedélyesen Csobán uram, — ez már beszéd! Van uram elég, itt is, otthon is. Mire a mind sűrűbben gyülekező atyafiak is helyeslőleg bizonyoztak, hogy van bizony, akár millió is! — Hát osztán ki enné meg azt?

— Úgy-e bár azt kérdik kelmetek. Hát hallották már, hogy a burkus császár háborúba keveredett a patagóni szultánnal?

— Persze; hogy ne?

— Még pedig azért, mert a sógorának, az esz-kimó császárnak a leányát elszöktette völegénye, a szaharai khánság trónörököse elől.

— Rittig úgy van! — bizonyozott Csobán uram, — hisz az egész világ tudja.

— Hát a burkus katonaságnak kell ez a sok káposzta, mert a gazdájok az én uramat bizta meg a szállításával, a ki pedig azt tartja, hogy miért venne ő a felvidékiektől káposztát, mikor Hadházon terem a világ legjobb káposztája.

— Ejnye, de derék uraság! — integettek az atyafiak, — hogy az isten áldja is meg a gondolatjáért. Bizony olcsóbban is megkapja, mint másutt.

— Hát én úgy szeretném nyélbe ütni a vásárt, hogy megvenném sommáson a kelmetek összes káposztáját. A nagyját százanként tiz, a kisebbjét pedig hat forintjával.

Még csak most ragyogott az atyafiak szeme. Még

ilyen bolondjuk nem akadt. Igyekeztek is rajta, hogy ha már megfogták, meg is tartásák.

— Ejnye, de jó lesz. Legalább egyszerre eladjuk az egészet.

Már ekkorára olyan csapat képződött a Gyurka deák körül, hogy majdnem ott volt a hadháziak fele.

A Bercezi és Guszti gyerek azonban, kik már sejtteni kezdték, mi sül ki ebből, alig tudták visszatartani magukat a nevetéstől, kivált mikor Gyurka a patagóniai szultánról meg az esz-kimó császár leányáról beszélt. Szinte kékült bele az arcuk a nagy erőlködéstől, hogy valahogy el ne rontsák az agyafürt Gyuri tréfáját egy gyerekes kacajjal.

— A káposztákat tehát már most megvettem, csak az a kérdés: hány darab lesz? Én ugyan az uraságtól fel vagyok hatalmazva bármennyit venni, hanem mégis szeretném tudni, mennyire alkudunk. Önök irnok úrak szíveskedjenek segítségemre lenni, hogy felírjuk e becsületes emberek neveit, kik meg fogják mondani, hány fej van a szekerükön. Addig pedig — fordult Csobán uramhoz, — ehol van ni tiz pengő forint felpéNZ. Majd ha a káposztát be szállítjuk a raktárba, az urasági pénztár kifizeti mindannyiokat.

A három imposztor csakugyan hozzá kezdett a munkához. Sorba járták a szekereket s felírták, hány káposzta fej van összesen a vásáron. Az e közben vásárolni akaró publikumot pedig azzal útasították el az atyafiak, hogy elkelt minden káposzta, ma már nincs vásár; jöjjenek a jövő héten.

Mikor minden készen volt, Szabolesi Gyurka felült a Csobán uram szekerére, Bercezi és Guszti pedig egy másikra.

— No emberek, egy, kettő, előre! Siessünk, mert délig szeretném, ha készen volnánk.

A menet megindult, élén a Csobán uram szekerével, melyen Gyurka komoly képpel hallgatta a Csobán gazda magyarázatát, hogy milyen természete van a hadházi káposztának; s nem nevetett még akkor sem, mikor azt kérdezte Csobán uramtól: hát az igaz-e, hogy a hadházi káposztának a leve is oly kitünő jó, hogy ha három évig áll, hát külországokba bakar bor gyanánt szállítják?

— De már az uram nem igaz, — mondá Csajkos uram nagy képpel, — hazudott, a ki mondta.

Ezalatt pedig a menet eleje a Széchenyi-utcza végére, a Perger-ház elé ért.

— No, Csobán uram, megérkeztünk. Itt lakik az én uraságom.

— Igen ám, látom; ki is van irva a neve.

— No hát csak hadd helyezkedjenek el a többi atyafiak is; itt szépen sorjában. A ki itt nem fér el, az menjen arra lefelé; a vásártéren lesz elég hely.

Beletelt fél óra, míg a kétszáz szekér helyet keresett az utczában. Ezalatt a három gonosz csont tartotta szóval az embereket. S mikor minden szekér helyén volt, a Gyurka deák beküldé a két másik nebulót a házba.

— Jelentsék be önök az uraságnak, hogy meg-

érkeztünk. Azonnal megyek én is. Én addig a magazint szedem rendbe.

Ezzel ő is követte társait, hanem visszakiáltott a kapuajtótól:

— Pár perc alatt itt leszek; addig várjanak kelmetek.

Néhány perc múlva azonban ismét kijött az utcára.

— Az uraság még egy kis türelmet kér. Csak a burkus császár emberét várja, mert az előtt szeretné átvenni a káposztát; addig pipázzanak, beszélgesse- nek. Nincs dolguk úgy-e?

— Dehogyan van! Hogyne várnánk?

A torzsás atyafiak talán mai napig is várnak a burkus császár emberét, ha úgy déltájban a házi úr figyelmét magára nem vonja az a tömeg nép és székér, mely reggel óta ácsorog a háza előtt és a környéken.

— Hát kendtek mit várnak?

— A nagyságos Perger urat, meg a burkus császár emberét.

— Perger, az én volnék, — felelt az nagyot bámulva. — de hát mit akarnak velem?

— Hát tessék már átvenni a káposztát, hiszen már itt van a dél is.

— Micsoda káposztát?

— A mit az ispán úr vett, — válaszolá Csobán uram még nagyobb bámulva.

— Sohasem volt nekem, jó ember, ispánom. Én bórkereskedő vagyok. Valaki rászedte kendteket.

— De hiszen félpénzt is adtak, meg ide jöttek be mind a hárman.

— Hát arról én nem tehetek. Ez az udvar átjáró; a ki itt a kapun bejön, az keresztül is mehet a hátsó ajtón a másik utcára. Isten áldja kendteket.

Hej, de nem áldotta ám a méregbejött hadházi népség a három kujont, kik jó nagyokat röhögtek a kollégiumban a kolosszális csiny fölött. Oda volt a vásár, nem kelt el a káposzta. Haza vitték valamennyit. Hanem ha most egy hadházi embertől megkérdezi valaki, hogy igaz-e ez a história? azt feleli rá:

— Hazugság az uram az utolsó szóig. Nem történt az meg sohasem.

Csőregh Gyula.

Népszerűség.

Sok ember küzd egy viláért
S ha nem jött még nagy idő
Nagy eszmékhez, sorsa szörnyű,
Egy viláért szenved ő.

Sok ember küzd egy hazáért.
S ha a hon ellene sok,
Legnemesebb eszméért
Meg lesz vetve s bukni fog.

Legtöbb csak önérdékből küzd.
De ha csillaga ragyog:
Legdicsőbb sors ő reá vár,
Érte egész nép rajong!

Haan Béla.

Bizonyítvány kell róla.

Nagy hazug hírében áll Zsáni, bármit mond is, bármint igazolja is, nem talál hitelre, nem, még principálisánál sem, a ki mellett ügyvédjelöltösködött. A mint praxisának vége telt, felment ügyvédi vizsgára, melyen megbukott. Vizsga után szontyorodott kedvvel keresi fel a vizsgáló bizottság elnökét és tisztelettel kéri azt, adjon részére egy bizonyítványt arról, hogy megbukott. Az elnök nagyot néz s kéri mire kell az?

— Mert nem hiszi el principálisom, hogy csakugyan megbuktam.

A szusz.

Utcaseprő. Ugyan kérem, gróf úr, nem ön vesztette el ezt a forintot?

Gróf. Mit gondol kend? ha én pénzt elveszíték, az nem egy-forintos, hanem legalább is százas!

I d y l l.

Fiatal ember sétál egy fiatal leánnyal a kertben.

— Oh, Emma, nézze csak: milyen szép ez a természet, milyen arányosság mindenben, egyik tárgy mennyire arra való, hogy a másikat kiegészítse...

— Igen... igen... mint például: az újj is arra való, hogy gyűrűt húzzanak rá...

A hétről.

A szerdai ülésen *Baross* Gábor három módosítványt fogadott el az ellenzéktől.

Íme, az ellenzéknek is lehet igazat adni.

Igazat adhat még az is, a ki miniszter, mert hiszen néki is igazat adnak.

Igaz emberek korszaka — megjön a te országod!

*

Szilágyi Dezső védelmére kelt gróf Szapáry Gyulának.

Megvédette, mint mikor a medve — ölelkezik.

— Ments meg Uram Szilágyi Dezsőtől — sóhajtott fel a megvédelmezett kormányelnök — Polónyi Gézával majd elbánok magam is.

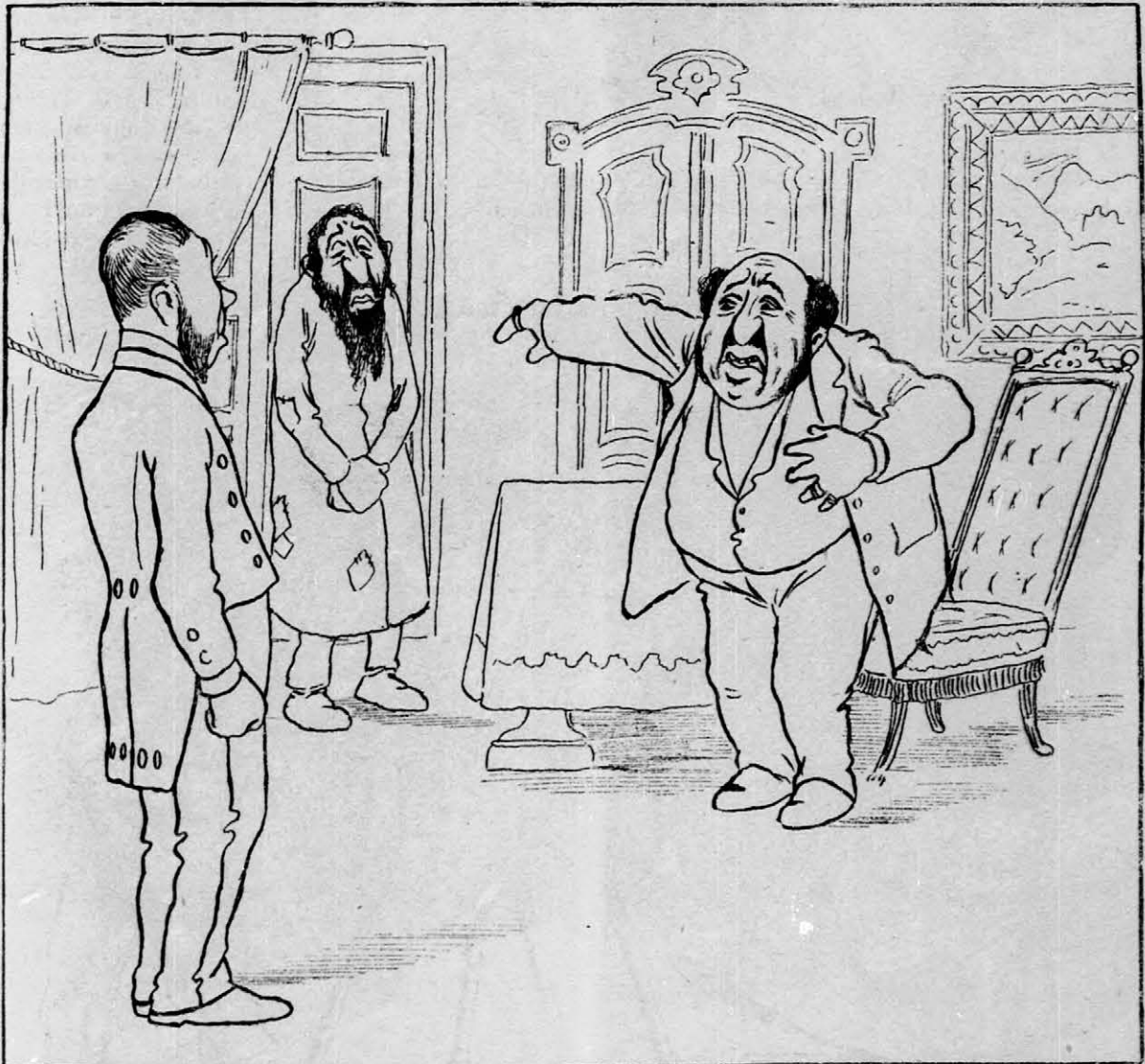
*

Istóczy Győző is akcióba lépett.
«Victus Tisza — vincit Victor!»

Mi különbség a felsőház és alsóház között? Az, hogy a felsőház tagjai egyenkint nagyobb urak, mint az alsóháziak, *együtt* azonban az alsóház nagyobb a felsőháznál.

G. I.

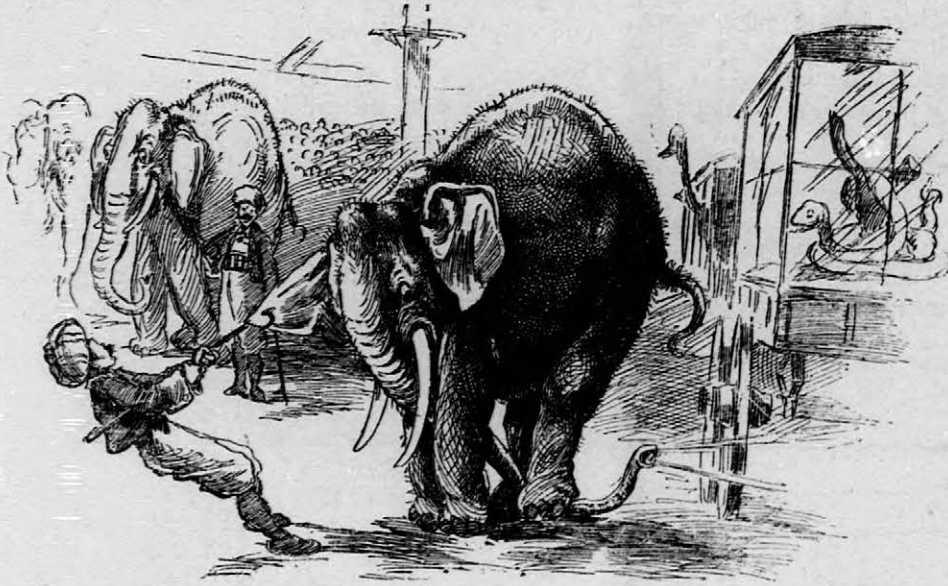
A gyenge szívű Salamon.

Egy szegény kéregető hitsorsos jön be a gazdag Salamon bankárhoz és oly szívrehatóan könyörög, hogy Salamon végre egész elérzékenyülve szólal meg:

— Jean! mindjárt megszakad a szívem, ha ezt a könyörgést tovább is hallom: dobd ki innen mindjárt.

Az állatseregletből.

I. ór. Mi lelte azt a Kennedit?

II. ór. Egy kis pálinkát adtam neki s úgy berügött tőle, hogy most az ormányát boa-constrictornak nézi s mindenáron el akarja tapcsni.

Agyafurt kérdések.

* Valjon az olyan drámáról, a melyet a kritikusok uni sono dicsőitének, el lehet-e mondani, hogy *megdicsőült*?

* Valjon a szabót, azért, hogy zsebet szab, lehet-e *zseb-metszőnek* nevezni?

* Hát arra van-e jogunk, hogy a ki egy kis kukoriczát lop a malaczának, azt *mindjárt tengeri rablónak* hívjuk?

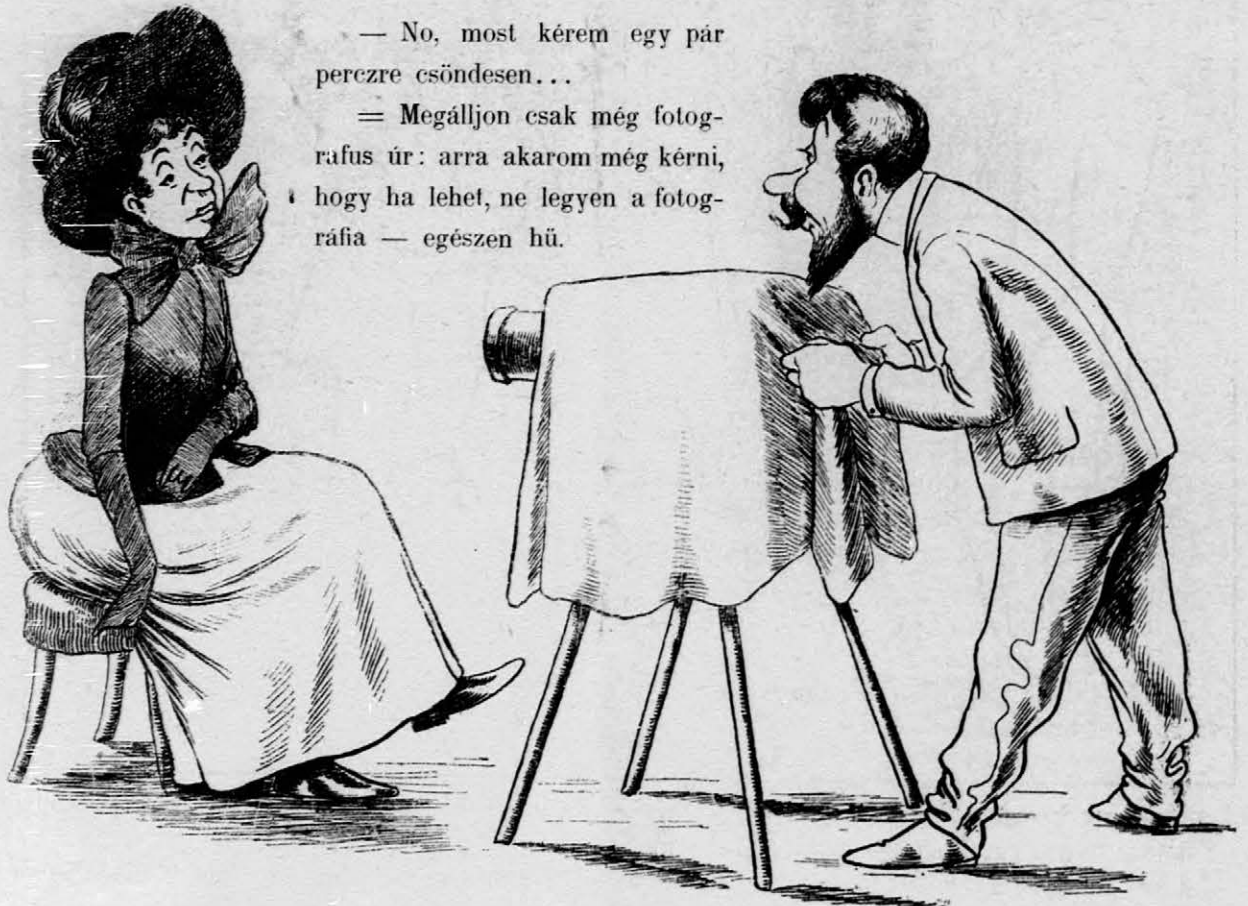
Akadémia.

Szász Károly azt szeretne volna az akadémiában keresztülvinni, hogy a Semsey-pályázatok ne *titkos*, hanem *nyílt* pályázatok legyenek. Természetes, mert úgy az augurok egész *nyíltan* itélnék oda a díjakat — önmaguknak. Ugy látszik, hogy Semsey ösmeri az akadémiát!

Fotografusnál.

— No, most kérem egy pár percze csöndesen...

— Megálljon csak még fotografus úr: arra akarom még kérni, hogy ha lehet, ne legyen a fotografia — egészen hü.

Az obsitosok.

Ifj. K-s M-n. Valjon nem lesz-e háború a vége ennek a tömeges obsitolásnak?

Leleplezés.

Sokaknak feltűnt egy mult heti hír, melyben a gróf Tisza Lajos egy ebédjéről van szó, a melyre az elefántok ura Mikszáth Kálmánt is meghivta, hogy az utóbbinak *egy nem sikerült ötletén éldelegjenek.*

Az ötletet nem mondották el az ellenzéki lapok. A Tisza Lajos gróf tányérai körül nincs jártasságuk. Lajos valahol viccet mondott.

Mikszáth Kálmán ismételte a folyosón és mikor nevettek a viczen, azt mondotta:

— *Pedig elég ám ez Tisza Lajostól.*

Ennek következtében hívta meg a monogrammok grófja Mikszáth Kálmánt ebédre.

Pompás ebéd volt. Minden szárnyas pecsenye püspök falatján ott diszlett a gróf Tisza Lajos monogrammjá.

Mikszáthnak az ebéd nagyon izlett s mikor javában dicsérte az ételeket, akkor szólal meg a házi gazda:

— *Pedig elég ám ez Tisza Lajostól.*

E felett *éldelegtek* aztán a mameluk urak, természetesnek találván, hogy a Tisza-familiától nem annyira jó éleceket, hanem jó *ebédeket* kell várni, ráadásul elfogadva egy kis lefözetést is.

G. I.

Lovagló iskolában.

— Tudja mit, lovász-mester: ne jól ülni tanítson meg engemet először, hanem jól leesni.

Jeles férfiú.

Egy czélja van, egy istene,
A pénz s ez megsegíté,
Gazdagság által lett hamar
A honban hirhedetté,
De most nagyságra vágy s ezért
Hazát kell emlegetni,
Igy hát szükségből honfi lesz, —
Ily honfinak kell lenni!

Kufár szívével csak imént
Koldús könnyekbe' gázolt.
S szegények gunyhói árán
Épített palotákat.
Jó a koldússá tettek
Sírását felejtetni:
Könyöradományokat tesz, —
Ily embernek kell lenni!

Mert pénze van, rabolhat ő
Erényt titokba bátran,
Nem mondtak rablónak ezért
Senkit még a világon.
Mert pénze van, lehet neki
«Erkölcset nemesíteni»
Egyletekben; példája nagy, —
Ily jámbornak kell lenni!

Gonosz volt egész léte s ha
Vón' igazság e honba',
«Nemes czélok» kárára tán
Rég akasztófán lógna.
E hely't most *alpitványt* tesz,
Érmet óhajtván nyerni,
Nemes keblére, ő hazám,
Fell kell — *érdemjelezni!*

Haan Béla.

Kérdés.

Van már füst nélküli pus-
kapor.

Kérdés: vajon az em-
beriségre nézve nem vol-
na-e legalább megközelítőleg
olyan előnyös, ha feltalálnák
inkább a vasútnál a füst
nélküli gőzmozdonyokat?

Kulisszák mögül.

— Hallottad? Pimpinella férjhez ment és minden addig volt viszonyát
bevallotta a férjének.

— Mekkora bátorság!

— De mekkora emlékezőtehetség!

A vörös szerecsen.

Jótekonyczélú tánczvigalom volt egy vidéki város-
ban. Ott volt X... úrnő is, a gyurgyókai földbir-
tokosnő, ki igen gazdag és szerfölött büszke úrnő híre-
ben állott.

A *jeunesse doré* között ficzánkolt dr. Fekete Mór-
cz ügyvédjelölt is, ki még tegnap Schwarcz névre ügyelt.
Dr. Fekete úr képzelődő és kérkedő fiatal ember volt,
ki minden áron egy tourt szeretett volna tánczolni
X...nével, a büszke úrnővel.

Notabene: Dr. Fekete Mór boldog völegény volt
s menyasszonya szintén jelen volt ez alkalommal a

bálon. A völegény dr. leginkább menyasszonya előtt
szerette volna fitogtatni azt, hogy ő vele még az a
hirhedt büszke úrnő is tánczol.

A rendező urakat zavarba ejtette dr. Fekete urnak
azon kívánsága, hogy ötlet bemutassák X... úrnőnek.
De hiába volt minden jó indulat és lebeszélés.

— Szeretném én látni azt a büszke úrnőt, a ki
egy doktor *juriszt* ki mer kosarazni, — felelte a sok
argumentatióra elbizakodott hangon dr. Fekete Mór úr.

Végre is hát bemutatták. A rendezők közül az
úrnőnek egyik rokona vállalta el magára e kényes

tisztet. Odalejtett dr. Fekete úrral rokonához, kinek közvetlen közelében ült akkor dr. Feketének menyasszonya is és így szólt:

— Kedves cousine, bemutatom önnek *Fekete Mór* urat.

A név hallatára a kedves cousine szemeit a padozatra szegezve, véghetlen kedves ajkbiggyesztéssel így szólt rokonához:

— Nem valami különös a *fekete mór*, a mórok mind feketék, ha kedves cousin nekem meglepetést akar szerezni, akkor mutasson be egy *fehér* vagy egy *vörös mórt!*

— De csak nézze meg kedves cousineom dr. *Fekete Mór* urat jól, hiszen ő olyan vörös mint az eleven *láng*, — szólt kedélyesen a rendező rokon.

Az úrnő feltekintett és maga előtt látott egy élénk rőt hajú ifjút.

A büszke úrnő arczát egy véghetlen bájos mosoly cikázta keresztül, azután elment a doktorral táncolni, de csak egy túrra, mely után visszaülve helyére, így magyarázta ki magát rokona előtt:

— Tudod: csak azért, hogy elmondhassam, hogy életemben *vörös mórral* is táncoltam. **Halifax.**

MODERN.

— Nos, leányom: melyiket választottad a két kérés közül? — Hát te melyiket? — Micsoda kérdés. — Csak meg akarom mutatni, hogy jó leányod vagyok s nem akarok vágytársad lenni.

A nemzeti színházban előadták «Bánk bán»-t... *márczius 16-ikán.*

Márczius 15-én már nem adhattak elő ilyen rebellis darabot.

Még megharagudnának az *udvari színházra!*

*

Az Udvar kedvéért szerződtetik Normándi Rózsát. *A nép kedvéért* nem adhatják márcz. 15-én «Bánk bán»-t.

*

«*A nők iskolája*» ment Molièretől. Szigeti József bátyánk játéka egész játéka a valódi művészetnek. *A nők iskolája* azonban mai napság nem «*A nők iskolája*», hanem «Francillon».

*

A színész olyan, mint a hegedű, a mely elveszti java csengését, ha nem használja.

*

«*Hozomány nélkül*» — írta Szemere. «*Froufrou*» írta Feuillet *Octáv*. Ezek a műsor újdonságai. Az egyik eredeti, de a másik már fordítás. Az eredetiben nem csak egy *szemere* van a tehetségnek. A francia darab egy *oktávával* marad hátra szerző többi művei megett.

A sok francia darab miatt marad a magyar drámai múzsa — *hozomány nélkül*.

(r. e.)

BORKORCSOLYÁK.

Jó tanács.

X. Folytonosan *füstöl* a kályhám. Igazán nem tudom, miképen fogom vele a telet kihúzni.

Y. (Kit amaz egy rossz szivarral kínált meg.) Az a baj hogy, hogy *füstöl*? Adj neki egyet a szivarjaidból, fogadom, nem fog többé *füstölni*.

Modern mesterember.

— A kulcs nem *használható*. Vagy újat csináljon, vagy az ötven krajczáromat tessék visszaadni.

— Persze! Ha olyan kulcsot tetszik rendelni, a melyiket használni is akar, az ötven krajczárral többre kerül.

Tükördarabok.

I. Mameluk.

Képet húz és *lépet* ísel.
Képmutató mindenkivel;
S más szájjal — ez képtelenség —
Vezényszóra, hogy chessék.

II. Nepotismus.

Tiszaista, Szapárysta!
Elhasalt a Herbert-Pista?
Se vicze-, se főminiszter...
A sors «másod ízben» is ver.

Mustár.

A szokás hatalma.

Egy virágárús leány, ki az ibolya idény alatt virágot szokott árulni, a böjt tartama alatt heringgel kereskedik a halpiaczon és azokat ilyenformán kínálja a járókelőknek:

— Jószagú friss heringeket vegyenek! Tessék csak megszagolni milyen kellemes illatúak.

Csinos mondás:

«Az ember annál magasabbra emelkedik, mennél mélyebbre görnyed a munkában».

Gyerek-számvetés.

— Bandika, ha a papád is ad neked öt almát, a mamád is ötöt, mennyi almád van akkor?

— Elég.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

AZ

ÜSTÖKÖS

ápril—juniusi évfolyamára.

Nem tizenöt, hanem harminczhárom év óta uralkodunk már.

Mégsem bukunk!

Mégsem adjuk be lemondásunkat!

Nekünk meg van az állandó majoritásunk!

Kérjük továbbra is a bizalmi szavazatokat, mégpedig:

ápril—juniusra ..... 2 frt,

ápril—szeptemberre ..... 4 «

ápril—decemberre ..... 6 «

alakjában.

Tisztelettel

ifj. Kakas Márton,

"Üstökös"-ország miniszterelnöke.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Szabó Endre.

Uraságoktól levetett **férfi ruhák minden áron:**
kevesbé viselt
Magyar-utca 1. sz., I. emelet 9. Hatvani-utca sarkán.

Hirdetések

az ÜSTÖKÖS részére
felvételnek kiadóhivatalunkban
Budapest, Kecskeméti-utca 6. sz.

Köhögés ellen.

Dr. Fáykiss

szepesi kárpát-növény-kivonata, egy üveg használati utasítással 75 kr.,
szepesi kárpát-növény-théa, 1 csom. használati utasít. 50 kr., kis csomag 25 kr.

Mell- és tüdő-betegeknek!

15 év óta a legjobb sikerrel használtattak és ajánlottak: köhögés, hurut, rekedtség, köh.-hurut (szamárhurut), nátha az (influenza), szűkmellűség, lélekezeti bajok, oldalszúrás, kifejtett torokgyulladás, tüdőgyulladás és egyéb kimerítő és gyengítő betegségekben. Valódi minőségben kaphatók magánál a készítőnél **Fáykiss József** gyógyszerésztárában a Nagy Kristóf-hoz Budapesten és **Török József** gyógyszerésznél Király-utca 12. **Thallmayer és Seitz** kereskedőknél, **Kochmeister Frigyes** utódainál és a legtöbb magyarhoni gyógyszerésztárában.

Influenza

betegségnél kiténő szolgálatot tesz a

„Margit“

gyógyviz. (Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredményel alkalmazzák; **tüdő-, gége- és a gyomor hurutos-bántalmainál, továbbá praeservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Triest, Fiume és hazánkban a kolera megbetegedés ellen.**

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos
főraktár

ÉDESKUTY L.

es. és kir. és
szerb kir. udv.
ásványvíz száll.
Budapesten.

Ugyisintén kapható minden gyógyszerésztárában, fűszerke-
reskedésben és vendéglőben 12416

Husvétii kiállítás.

Tojások

egész új kiállításnak 10 krtól 30 frtig rendkívül nagy választékban. **Husvétii tojástöltekek** holgyek és gyermekek számára. **Pompás meglepetéstárgyak az anyyra szokásba jött husvétii öntözéshez** z részint költői gyengéd, vagy kedvverítő természetűek.

TOJÁS színes 10, 40, 70, 1.—, 1.30, virágfestéssel 75, 1.—, 1.50, 2.50, színes fonatú 30, 90, 1.50, atlasz vagy selyem 50 kr., 1.—, 1.50, 2.—, 2.75, kifutó csibécskével 3.80. csinos porcellán figurákkal 1 fttől 12 frtig, színes üvegből bronz állványon 1-től 7 frtig, flaconnal a legfin. kivitelben 3-tól 12 frtig, dominóval 50 krtól 1 frtig, kockával 35 kr., földgömbbel 1 frt, gyűszűvel 35 kr., varró- vagy író-készlettel 1.60, 2.50, 3.50, csodakigyóval 35 kr., zseborával 1.60, babával 1.20-tól 2.50-ig, gyermekjátékkal 1.40, 2.75, 5 frtig. himzett és festett selyem 1.75, 2.50, 3.75, 5.—, 10 frtig, bugó- tojás 85 kr., kuglibákkal, állatokkal, ugrószinóral stb.

FECSKENDŐ folyton tölthető gomblyukibolya 40 kr., rózsza vagy gyöngyvirág 60 kr., csokrok 60, 80 kr., ibolyacsokor — 60, 1.—, tölthető porcellán-rózsza 1.—, vizhatlan rózsák **UJ!** — 80, 1.—, tollas madárkák **UJ!** 2.50, 3.—, 4.—, 5.—, revolver — 70, nikerevolver 1.—, nyakkendő 1.20, szivarszipka 1.—, béka — 20, tréfás alak 1.—, szivarozó ember — 85, tölthető elegáns sétabot **UJ!** 2.50, 3.75, 5.—, óra 1.—, gyűrű jobbfejű — 30, szivar illatszerrel töltve — 35, flaconok finom illatszerrel töltve — 35, — 50. Ezenkívül még sokféle **husvétii különlegességek**, melyek használatával csak a vevő ismerteti meg.

Postai megbízások idején való be- küldését kéri

KERTÉSZ TÓDOR

BUDAPEST,
Dorottya-utca 1.

Alapítatott 1857-ben.

Steinschneider Jakab

I. cs. és kir. szab. ágynemü-gyáros.

ő. cs. és kir. fensége Klotild főhercegnő udv. szál-
lítója, számos kitüntetések és szabadalmak tulajdonosa,

BUDAPEST,

Király-utca 79, saját házában,

bátorkodik a tisztelt közönség figyelmébe ajánlani dusan felszerelt raktárát az ágynemü szakmába vágó összes czikkekből, mint **közönséges, finom és leg-finomabb paplanok, ágybetétek, lószőr és tengerfü matrácok, szalmazsákok, pokróczok és takarók, tollak és pelyhek, vasbutorok, továbbá szőnyegek és függönyök**, nemkülönben **díván- és asztaltaka- rók**, stb.

A kitünő hírben álló

WELDLER és BUDIE

fehérnemü és kelengye-gyár budapesti raktára.

Minden fajtájú **fehérnemüek**, különösen pedig **teljes kiházásitási felszerelések** a legmérsékeltőbb áron.

Rajzok és árjegyzékek bérmentve és ingyen.

Magyar Jelzalog Hitelbank

Hirdetmény.

A Magyar Jelzalog Hitelbank t. cz. részvényesei az 1890 márczius hó 27. napján déli 12 órakor a bank helyiségeiben (Erzsébet-tér 9. szám alatt) tartandó

XXI. RENDES KÖZGYÜLÉSRE

ezennel tisztelettel meghívotnak.

Napirend:

1. Az igazgatóság és felügyelőbizottság évi jelentése.
2. Az 1889. évi mérleg előterjesztése és a felmentvény megadása.
3. Határozathozatal a tiszta nyereség-hovaforrása iránt.
4. A felügyelőbizottság megválasztása.

Az igazgatóság.

A részvények letehetőik:

Budapestben a bank főpénztáránál (Erzsébet-tér 9. sz.) és a Magyar Leszámitoló és Pénzváltóbanknál.
Bécsben az Union-Banknál.
Párisban a Societé de Dépôts et de Comptes Courants című banknál.

Alapszabályok kivonata:

20. §. 10 teljesen befizetett részvény vagy 20 részvényjegy tulajdona egy szavazatra jogosít.
21. §. Részvényesek, kik szavazójogukkal élni akarnak, kötelesek a közgyűlés össze-
ülte előtt legalább 8 nappal részvényeiket térítvény mellett letéteményezni.

A letéteményezés a bank pénztáránál vagy más, a hirdapokban kijelölt helyeken eszközözendő.
22. §. A szavazó jog személyesen vagy meghatalmazott által gyakorolható. Meghatal-
mazás csak a részvényesnek adható.

Testületek, intézetek és kereskedelmi cégek, továbbá nők és kiskorúak a közgyűlésen törvényes képviselőjük által vehetnek részt, ha azok különben részvényesek nem volnának is.
Azoknak, kik szavazójogukat igazolták, a részvények és az utánok járó szavazatok szá-
mának megjelölésével ellátott igazoló jegyek adtnak ki.

A részvények a részvényes által sajátkezűleg aláírandó jegyzékbe, számszerű sorrend-
ben és pedig a Magyar Jelzalog Hitelbanknál 1; minden egyéb letéthelyen 2 példányon bejegyzendők.

A letevő a letett részvényekről térítvényt nyer és a részvények annak idején, a köz-
gyűlés megtartása után, csakis ezen térítvény visszaadása mellett fognak neki kiszolgáltatni.

Az 1889. évi mérleg és jelentés 1890. márczius hó 19-től kezdve a t. cz. részvényesek rendelkezésére áll.

A legjobb

brünni szöveteket

eredeti gyári áron szállítja a

Siegel-Imhof

sznpozitív-gyár

Brünnben.

Egy elegáns

tavaszi v. nyári

férfi-öltönyre

elvezendő egy 3.10 mtr hosszú, azaz négy bécsi ről **maradék.**

Egy maradék ára

4 frt 80 kr közönséges

7 frt 55 kr finom

10 frt 50 kr finomabb

12 frt 40 kr legfin.

valódi gyapjuszövetből.

Továbbá legnagyobb választék-
ban kaphatók: selyemmel átszőtt
kamngarnok, felöltőszövetek, va-
dászoknak és turistáknak való
loden, szalonöltönyökre való pe-
ruvienne és toszking, **hivatal-
nokok számára szabály-
szerint előírt poztók**, mosha-
tó czérnaszövetek, férfiak és
fiúk számára, valódi piqúé-mel-
lényszövetek stb.

**Jó áru-, minta szerinti és
pontos szállításért keres-
kedünk. Minták ingyen
és bérmentesen.**